

τες τὰ ἔπιπλα, ἐκτύπουν ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ ἐγρύλλιζον καὶ παρεβίαζον τὰς θύρας, καὶ κουκουλωμένας οὐσας ὑπὸ τοῦ φόβου ἀπεκάλυπτον καὶ παρέσυρον καὶ ἐβασάνιζον ποικιλοτρόπως τὰς ταλαιπώρους δι' ὅλης τῆς νυκτός. Ὁ δὲ πατήρ, ὅστις ἐξησφαλισμένος ἐντὸς ἐτέρου κοιτῶνος ἠγρύπνει κρατῶν πυροβόλον, ἐπεκύρου τὰ λεγόμενα καὶ ὀδυρόμενος ἐσφραγίζετο διὰ τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ. Καί ποτε τοσοῦτον ἐφοβήθη, διότι κατὰ τῆς θύρας τοῦ δωματίου αὐτοῦ κατεφέροντο ἄλλεπάλληλοι καὶ τρομεροὶ κτύποι, ὥστε τολμήσας ἦνοιξε τὸ παράθυρον, καὶ προτείνας τὴν κεφαλὴν ἠρώνα ἂν ἠδύνατο νὰ σωθῇ. Ἰδὼν δὲ πλανώμενον περὶ τὸ μαγευεῖόν μου τὸν ἕτερον τῶν βουρκολάκων, ἐπυροβόλησεν ἐν ἀκαρεῖ καὶ κατεκύλισεν αὐτὸν φαρδὺν πλατὺν εἰς τὸ ἔδαφος. Ἐγὼ δ' ἐξεγερθεὶς τὴν πρωΐαν εἶδον, φεῦ! κειμένην ἄνουν τὴν ἀγαπητὴν μου γαλῆν, ἣν τινα περιφερομένην εἰρηνικῶς πρὸ τοῦ παραθύρου μου εἰς ἀναζήτησιν εἰσόδου,

«... ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος.»

Ἦσαν ὅμως καὶ οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς βουρκόλακας, οἱ τινες ἀγαπῶντες νὰ φιλοσοφῶσι περὶ τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας καὶ τὰ τεχνάσματα τῶν θνητῶν, ἔμαθον παρελθούσης τῆς ἐπιδημίας ὅτι οἱ δύο ἐκεῖνοι ταραξίαι, ἐγκύψαντες μετὰ πολλοῦ ζήλου εἰς τὴν θεωρίαν τῆς θεογονικῆς ἐπιστήμης τῶν ἀρχαίων, πολλὰς δὲ ἀπορίας ἀπαντήσαντες, ἐνόμισαν μαθηματικώτερον νὰ λύσωσιν αὐτάς, ὡς πάλαι ποτὲ ὁ Ζεὺς, διὰ πειραμάτων διὸ καὶ μετεμόρφωσαν ἑαυτοὺς μὲν εἰς Δίαν, τὰ δὲ δύο ἀθῶα θυγάτρια τοῦ μυλωνοῦ εἰς Ἀητῶ καὶ Σεμέλην.

Ἐν τοσοῦτῳ τῶν βουρκολάκων καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ τόλμη ἤϋξανον. Βαθυπώγων τις Πρωτοσύγγελος, (σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ ἐκκλησία τοῦ Αἰγαίου ἐπλούτει τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ Σακελλίωνων, Πριμηκυρίων, Συγγέλων, Καστρινσίων, Ῥεφερενδარიῶν, Πρωτεκδικίων, Πρωτονοταρίων καὶ ἄλλων ἀξιοματικῶν, πάντων ἀγίων), γνωστὸς διὰ τὸ φιλομειδῆς καὶ φιλευτράπελον αὐτοῦ, προσβληθεὶς ὑπὸ τῆς εὐλογίας μετέστη εἰς οὐρανούς· ἀλλὰ, καταθὰς δικαίωματι βουρκόλακος εἰς τὸν κόσμον, κατῴρθησε δυνάμει τοῦ σεβασμίου αὐτοῦ πῶγωνος νὰ καθυποτάξῃ εἰς τὰ ἴδια νεύματα πάντας τοὺς λοιποὺς συναδέλφους, καὶ νὰ συγκροτήσῃ μυριάριθμον φάλαγγα, ἣ τις προστάτην ἔχουσα τὸν ἅγιον Πρωτοσύγγελον καὶ στρατολογοῦσα καθ' ἐκάστην νεοσυλλέκτους, περιέφερετο τὴν νύκτα εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐκορυβαντία καὶ ἐκραιπάλα καὶ ἡλάλαζε καὶ ἐκορύφου τὸν τριγμὸν καὶ τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων.

Καὶ ταῦτα μὲν οἱ βουρκόλακες τῆς Νάξου ἡμεῖς δὲ σήμερον, ἐνθυμούμενοι ὅτι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ὀνομαστῇ ἐπὶ σοφίᾳ Γαλλίᾳ, σεβασμιώτατός τις ἐπίσκοπος διεκρίνωσε διὰ

μακρὰς ἐγκυκλίου πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ, ὅτι πολλάκις ἐπεφάνη εἰς νέαν χωρικὴν οὐχὶ καθ' ὕπνου ἀλλ' ἐγρηγοροῦσαν, παρθένας λευχείμων ὡς ὁ Ἰωσήφ, αὐλὸς μὲν ἀλλ' ὁρατὴ, καὶ ἐβεβαίωσε μεγάλη τῇ φωνῇ ὅτι ἦτο ἡ Ἀσπιλος Σύλλη, δὲν ἀπορούμεν διὰ τὴν εὐπιστίαν τῶν πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν κατοίκων τῆς ἀσφου Νάξου.

ΧΩΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΝΤΑ

Ὅτε ἡ Ταυρικὴ χερσονήσος προσηρτήθη εἰς τὴν Ῥωσσίαν, εἰς δὲ τὰ μάλιστα συνετέλεσεν ὁ Ποτέμκιν, ἡ αὐτοκράτειρα Αἰκατερίνη ἡ Β', ἐνδοῦσα εἰς τὰς προτροπὰς τούτου, ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς νέας αὐτῆς κτήσεις. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἐπιτήδειος εὐνοούμενος σφόδρα ἐφοβεῖτο μὴ ἡ χαριστάτη αὐτοῦ δέσποινα, βλέπουσα κόρακας μόνον καὶ γύπας ἀνὰ τὰς ἀγανεῖς στέππας, σιμλάβῃ πενιχρὰν ἰδέαν περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν χωρῶν ἐκεῖνων, ἐπενόησε νὰ αὐτοσχεδιάσῃ καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν, δι' ἧς ἔμελλε νὰ διέλθῃ ἡ αὐτοκρατορικὴ συνοδία πλαστὰ χωρία, ὧν οἱ πλαστοὶ κάτοικοι, πλαστὰ φέροντες ἐορτάσιμα ἐνδύματα, ὑπεδέχοντο διὰ πλαστῶν ἐπευφημιῶν τὴν αὐτοκράτειραν, ἣν κατέθελγε τὸ τοιοῦτο θέαμα. Ὅταν ἐπῆρχετο ἡ νύξ τὰ χωρία μετεκομίζοντο ὀλίγον ἀπωτέρω, ἡ δὲ Αἰκατερίνη ἐθαύμαζε βλέπουσα πόσον πυκνῶς ἦτο κατοικημένη ἡ χώρα, καὶ πόσα λαμπρὰ εἶχε χωρία, ἅτινα ἐν μόνον εἶχον ἐλάττωμα, ὅτι πάντα ὁμοιάζον κἄπως πρὸς ἄλληλα. Ἐξεδήλωσε δὲ παρὰ χρῆμα τὴν μεγάλην αὐτῆς εὐπρέσκειαν διὰ δωρεὰς ἐκτεταμένων γαιῶν ἐκ τῶν τόπων ἐκεῖνων πρὸς τὸν κατακτήσαντα αὐτοὺς Ποτέμκιν, καὶ πρὸς τούτοις ἠβουλήθη νὰ καταλίπῃ μνημεῖον διαρκὲς τῆς διαβάσεώς της, οἰκοδομοῦσα πρωτεύουσαν τῆς χώρας ἐκεῖνης. Ἀνῆγειρε λοιπὸν τὴν Αἰκατερινόσλαβην, μηδόλως ἀμφιδάλουσα ὅτι ἡ πόλις αὕτη, πρωτεύουσα οὕσα χώρας οὕτω πλούσιας καὶ εὐάνδρου, θὰ διημισησθεῖ ἐν τῷ μέλλοντι τὰ πρωτεῖα καὶ τῆς Μόσχας καὶ τῆς Πετροπόλεως.

[Lettres sur la Russie par Molinari].

K^a **

ΛΑΗΘΕΙΑΙ

ὦ! ἐνόηθες Ἑλληνας· τὰ πάθη σας ἀφῆτε·
Μήπως καὶ θριαμβεύοντας προδότες σας νικήσουν.
Ἰσως σὰς κλάσουν οἱ λαοί, ἐὰν καταστραφῇτε,
Πλὴν βασιλεῖς χριστιανοὶ δὲν θὰ σας ἐκδικήσουσι!

Béranger.

Τὴν κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ἐπικρατοῦσαν παρὰ τοῖς ἡγεμόσι τῆς Ἑλλάδος ἀπλότητα παριστᾷ θαυμασίως ἡ ἐν τῇ ἀσπίδι τοῦ Ἀχιλλέως εἰκὼν βασιλέως τινός, ὅστις σκῆπτρον ἐν χερσὶν ἔχων διηύθυνε τὰ τῶν θειστων ἔργα.

1. Ἱστορικαὶ ἀναμνήσεις, ὑπὸ Ν. Δραγοῦνη.